

Evenwicht hersteld

Leidse homeopathisch huisarts en filosoof vertrekt naar Parijs

D.O.E. Gebhardt

Op 7 november 2007 werden de lezers van het *Leidsch Dagblad* opgeschrikt door een artikel met als titel: ‘Leidse homeopaat verhuist naar Parijs. Een mens mag tegenwoordig niet meer doodgaan.’ Zo een diepzinnige gedachte geeft aan dat wij niet te maken hebben met een gewone huisarts. Neen, de man is ook filosoof.

De schrijfster van het artikel, Judy Nihof, laat ons weten: ‘Het Franse platteland trekt hem niet. Parijs wordt volgend jaar de nieuwe woonplaats van de 77-jarige Leidse homeopathisch arts en filosoof, Pieter van Kempen. Hij wil er een boek gaan schrijven over de opvattingen van de Franse filosoof Descartes. In de Franse hoofdstad kan Van Kempen op zichzelf zijn en veel studeren zonder dat het saai wordt.’ Van Kempen leeft naar eigen zeggen vrij geïsoleerd, maar hij is geen kluizenaar. Voor menselijk contact sluit hij zich niet af, wel voor wat er in de wereld gebeurt. ‘Kranten lees ik weinig, dan kan ik me ook niet opwinden. De stilte waarbinnen ik leef, vergelijk ik wel met een duikboot. Als ik uit de duikboot omhoog kom en naar de wereld kijk, denk ik: zijn ze nou nog gekker geworden, ik ga maar weer gauw naar beneden.’ Wij vernemen verder dat van Kempen vorig jaar een burn-out kreeg, waardoor hij drie weken het bed moest houden. Dank zij het derde homeopathische middel stond hij weer op zijn benen. Welke twee homeopathische middelen eerst door hem zonder succes werden gebruikt, krijgt de lezer krijgt niet te weten. Vervolgens wordt Van Kempens levensloop geschetst. In 1956 studeerde hij af als arts, maar hij vond al gauw dat hij geleerd had naar de delen van de mens te kijken en niet naar de persoon als eenheid. ‘De klinische geneeskunde is gericht op genen, op cellen. De mens is erin gereduceerd tot een veelheid van moleculen zonder bezieling’. Het blijkt dat Van Kempen een jaar of vijf werkzaam was als huisarts, toen hij in aanraking kwam met de homeopathische geneeskunde, die de mens als eenheid beschouwt. Eindelijk had hij gevonden waarnaar hij op zoek was. Eureka! Dat

hij weinig voelt voor gebruik van gangbare geneesmiddelen mag blijken uit het volgende. Van Kempen stelt dat: ‘Veel patiënten komen pas bij een homeopathisch arts als zij het reguliere medische circuit hebben doorlopen’. ‘Jaren geleden kwam er eens een patiënt naar mijn praktijk met de vraag: “Morgen moet mijn been eraf, kunt u er voor zorgen dat het niet hoeft?”’ Zeker voor mensen die onder de medicijnen zitten kan een homeopathisch arts volgens Van Kempen weinig doen. ‘Patiënten die al jarenlang medicijnen slikken, heb ik nooit beter kunnen krijgen.’ Hier rijst de vraag waarom die patiënten eigenlijk geneesmiddelen slikken. Is het soms om de farmaceutische industrie een plezier te doen? Van Kempen vervolgt: ‘Kankerpatiënten maak ik ook niet beter, daar begin ik ook niet aan. Je kunt hun leven hoogstens veraangename’. Hoort dat dan ook niet tot de taken van de medicus? De aandoeningen die hij wel kan genezen zijn migraine, hoge bloeddruk en ontstekingen. Van Kempen betreurt het dat de homeopathie nog altijd niet dezelfde erkenning heeft gekregen als de reguliere medische wetenschap. Dit lijkt mij niet zo verwonderlijk als de homeopathie zich slechts bezig houdt met een fractie van de ziekten die de reguliere arts behandelt. Het stoort Van Kempen dat wanneer een homeopathisch arts heeft gefaald, meteen de hele homeopathie in een slecht daglicht komt te staan. ‘Hoeveel medische missers gebeuren niet bij de reguliere artsen? Daar wordt niet over gepraat’. Hetgeen pertinent onwaar is, omdat er wel degelijk over wordt gepraat. Het enige verschil is dat bij de homeopathie een veel grotere kans op falen bestaat omdat deze behandeling onwetenschappelijk is. Het artikel wordt verrijkt met een foto van de

Speurneus Van Kempen

arts. Het valt op dat hij een Sherlock Holmespet draagt.

Men mag aannemen dat hij ook een loep bij zich heeft, kenmerk van de ware onderzoeker. Van Kempen vertrekt uit Leiden naar Frankrijk om het werk van de Franse filosoof

te bestuderen. Maar Descartes kwam juist naar Leiden om met geleerden (onder wie Christiaan Huygens) van die tijden van gedachte te wisselen. Leiden heeft Descartes geëerd door op de binnenplaats van Kasteel Endegeest een borstbeeld van de Franse geleerde te plaatsen. Het ziet er naar uit dat het verlies voor Frankrijk met het vertrek van Descartes naar Leiden nu gecompenseerd wordt door de verhuizing van de Leidse homeopaat en filosoof naar Parijs. Het evenwicht is hersteld. Nu maar afwachten of het gemeentebestuur van Parijs te zijner tijd ook een borstbeeld van Van Kempen zal plaatsen. ●

● Kort ●

Juridische verwickelingen

Sickesz • Van de zijde van de Hoge Raad, die studeert op onze cassatieprocedure in de zaak-Sickesz, is geen nader nieuws te melden. De zaak is onder de rechter, maar de uitspraak van het Amsterdamse Gerechtshof vormt intussen een bron van inspiratie voor juristen van naam en faam. Eerder kritiseerde de Amsterdamse jurist prof. Dommering het arrest reeds in niet mis te verstane bewoordingen. In *De Psycholoog* van januari 2008 schreef de Leidse rechtspsycholoog Peter van Koppen over het vonnis dat dit 'absurd' was en veroordeelde ondubbelzinnig het beroep dat het Hof deed op een woordenboek, geschreven door neerlandici zonder enig benul van experimenteel of medisch onderzoek. Op grond daarvan schoof het Hof vervolgens achteloos de 'goed doordachte definitie van de Vereniging' (Van Koppen dixit) terzijde. Als zijn studenten zich beroepen op woordenboekdefinities – altijd uit zwakte – dan krijgt Van Koppen altijd 'kouwe rillingen'.

Prof. mr. dr. Eric Rassin, bijzonder hoogleraar rechtspsychologie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, publiceerde naar aanleiding van het arrest en geïnspireerd door het *Volkscrant*-artikel van Hans Van Maanen over het arrest een artikel 'Sickesz vs. de vereniging tegen de kwakzalverij: een illustratie van het belang van integratie van de empirische wetenschap in de rechtsgeleerdheid' in *Expertise en Recht* (febr. 2008).

Van Maanen had gesteld dat 'de raadsheren geen enkel begrip hebben van de manier waarop het er in de wetenschap aan toegaat' en Rassin sloot zich daarbij aan. Rechtsgeleerdheid moet wetenschappelijker, want anders blijft het geleerdheid, maar dat is nog geen wetenschap.

Ook hekelde hij het geringe aantal publicaties van juristen in Engelstalige vakbladen en toonde aan dat rechtenstudenten niet gauw methodologische fouten uit pseudowetenschappelijke stukken halen.

Millecam/IGZ • In de artikel 12 procedure van onze Vereniging tegen het besluit tot seponeren van de IGZ-aangiften tegen een aantal Millecam-hulpverleners zijn inmiddels twee besloten sessies geweest in het Amsterdamse Gerechtshof aan de Prinsengracht. Ons bezwaarschrift werd tegelijk behandeld met dat van Skepsis. Tijdens de zitting van 30 november lieten Broekhuysen en Jomanda zich niet zien, maar stuurden hun advocaten. Veel vragen van het Hof bleven daardoor onbeantwoord. De VtdK werd om niet bijgestaan door mr. Cees Korvinus, die zich - bijgestaan door onze adviseur Westerouen van Meeteren - uitstekend van zijn taak kweet. Koonen meldde zich een dag van tevoren af wegens griep. Omdat ook hij de kans moest krijgen zich te verdedigen kwam er een tweede sessie op 25 januari. Koonen zou toen net op vakantie zijn maar stuurde nu wel zijn advocaat, een van de gebroeders Anker. (Opvallend toch hoe Koonen zich dure advocaten kan permitteren: bij het Centraal tuchtcollege dat hem een jaar schorste, werd hij bijgestaan door prof. Kasteleijn). Uitspraak volgt in maart. ●